

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на раздел V към глава III от ЗАНН. Образувано е по жалба на Р Г С срещу НП № 21-4332-023195 от 12.11.2021 г., издадено от Д Д Д, началник сектор към ОПП – СДВР, с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП на основание чл. 179, ал. 2 вр. ал. 1, т. 5, пр. 1, 2 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева. От страна на жалбоподателя се излага твърдение, че същият е невинен (т. е. на практика се иска отмяна на НП). Административно-наказващият орган не излага становище.

От гласните и писмените доказателствени материали (с изключение на писмата от Столична община и от СДВР, в които се сочи, че не може да бъдат предоставени видеоматериали, които писма не допринасят за изясняване на делото), както и от приложените разпечатки на снимки, на практика (виж и по-долу!) еднозначно (практически безпротиворечиво, както и без логически обосновани основания за съмнение досежно достоверността /с направеното по-долу уточнение за наличие на техническа грешка – виж!/, включително от гледна точка на логичност на съдържанието, източника му и липсата на вътрешни противоречия и – на практика - такива между отделните доказателствени материали) се установява - освен оправомощаването на актосъставителя и наказващия орган с писмена (и подписана) заповед на министъра на вътрешните работи за съставяне на АУАН/издаване на НП по ЗДвП и освен това, че срещу жалбоподателя (роден през 1965 г.) към процесната дата 27.10.2021 г. имало само едно влязло в сила НП за нарушаване на правилата за движението по пътищата, чието спазване се контролира от органите на МВР (с дата на влизане в сила през 2012 г.) – още посочената в НП като препратка към АУАН фактическа обстановка, към която фактическа обстановка съдът на свой ред препраща (забрана за което липсва в релевантната нормативна уредба!), с единствената корекция, че в АУАН и НП е налице грешка с очевиден технически характер предвид това, че автомобилът „Рено Клио“ е посочен като товарен („т. а.“) докато в протокола за ПТП, декларацията на управляващото този автомобил лице и уведомлението от съответното застрахователно дружество еднозначно в тази връзка се сочи, че се касае за лек автомобил (от съответната приложена разпечатка на снимка на визириания автомобил също не следва противното, като е общоизвестно /на достатъчно широк кръг от лица/, че принципно автомобилите от този модел спадат към категорията леки автомобили), като липсва всякаква логика да е налице грешка в последните визириani доказателствени материали по отношение на вида автомобил (т. е. упоменаването на същия автомобил в АУАН, а оттам и в НП, като „т. а.“ /очевидно е от всички релевантни доказателствени материали, включително от съответната разпечатка на снимка, че не се касае и за таксиметров автомобил/ просто няма на какво друго да бъде отдадено освен на грешка от техническо естество), както и с допълненията, че между двата упоменати в акта и постановлението автомобили е настъпил удар, от който пък по превозните средства са били причинени механични увреждания, средната пазарна стойност (общо) за чието възстановяване не превишавала 6000 лева и по-конкретно била около 5000 лева, че ударът е настъпил в момент, в който за автомобила марка „Рено“ съответната светофарна уредба била подала червен сигнал (последното еднозначно се установява от подробните и логични обяснения на въззивника Стойнов пред съда, респективно от декларацията от същото лице, налична по преписката, която версия действително се явява изхождаща от заинтересовано от изхода на делото лице, но намира опора в дадените под страх от наказателна отговорност свидетелски показания на другия участник в процесното произшествие – св. Пори, който при всяко положение не се явява заинтересован от изход на делото непременно в полза на жалбоподателя; напълно логично е изчакването на неправилно излязъл на пътното платно пешеходец, за каквото събитие има безпротиворечиви данни в доказателствената съвкупност, изходящи от различни източници, да е станало причина водачът Пори да се забави в кръстовището до степен, че още докато се намира в него сигнала на светофарната

уредба, отнасящ се до същия водач, да се е променил на червен) и че визираната светофарна уредба, обаче, е нямала секция, отнасяща се до участниците в движението, за които се е отнасял посоченият в АУАН и НП пътен знак „Б2“.

НП е съобразено с материалния закон. По-конкретно:

На първо място, следва да се има предвид, че тълкувателната съдебна практика на Пленума на бившия ВС досежно дефинирането на понятието „значителни имуществени вреди“ по смисъла на чл. 343, ал. 1, б. „а“ от НК, свързваща визираното понятие със сумата от 1000 лева, поначало - с оглед изминалото време и настъпилите междувременно изключително сериозни промени в сферата на икономиката и финансите – действително е загубила значението си, но не може да не се отбележи, че към датата на приемане на визираното постановление нормативно установената за страната минимална месечна работна заплата е била 100 лева, поради което настоящият съдебен състав намира, че следва да се приеме, че минимумът за наличие на съставомерния признак „значителни имуществени вреди“ следва да бъде определен именно като десетократния размер на установената за страната минимална работна заплата (а не например като 14-кратен размер на минималната работна заплата, установена за страната към съответния момент). Към процесната дата установената за страната (съгласно съответното ПМС) минимална работна заплата е в размер на 650 лева, т. е. в случая размерът на имуществените вреди общо и по двата засегнати автомобили не надвишава 10-кратно размера на установената тогава за страната минимална работна заплата, респективно не е налице във връзка с данни за осъществен състав на престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „а“ от НК хипотеза по чл. 33, ал. 2 от НК.

По-нататък (това е от съществено значение във връзка със защитната теза на въззивника Стойнов), наличието на несъобразено със сигнала на светофарната уредба поведение на другия водач (св. Пори) не означава, че жалбоподателят не е имал задължение предвид отнасящия се до него пътен знак „Б2“ да пропусне автомобила марка „Рено“. В случая не е налице хипотеза на противоречие между сигнал на светофар и предписание на пътен знак, доколкото сигналите на съответната светофарна уредба, както стана вече дума, не са се отнасяли изобщо до участниците в движението, за които се е отнасял визираният преди малко пътен знак. Т. е. евентуалното съпричиняване на ПТП (и от страна на водача Пори) не изключва отговорността на г-н Стойнов.

Налице е, включително с оглед причинените имуществени вреди, хипотеза на ПТП по смисъла на пар. 6, т. 30 от ДР на ЗДвП.

Наложено наказание е установено от законодателя по абсолютен начин като вид и размер, а случаят – въпреки отличните данни за дисциплината на водача Стойнов и въпреки изложеното по-горе относно поведението на други участник в произшествието – не разкрива такива чак особености спрямо обикновения случай на административно нарушение, нито на такова от съответния вид, че да е мислима хипотезата на маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН (независимо в коя редакция на тази разпоредба) - държейки сметка за уредбата по чл. 3 от ЗАНН и за понастоящем действащата разпоредба на чл. 189з от ЗДвП. Съобразявайки уредбата по чл. 335, ал. 2 вр. чл. 348, ал. 3, т. 1 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН, в случая не са налице и съществени нарушения на процесуалните правила, допуснати в хода на административно-наказателното производство, освен посоченото по-долу (виж по-долу относно него и неговото значение!), включително доколкото в АУАН изрично е посочено причиняването на имуществени вреди, в която връзка е препратено и към протокола за ПТП (с който протокол нарушителят е бил запознат), а пък НП препраща към процесния АУАН, т. е. обвинението, по което се защитава въззивникът, съдържа достатъчно данни, субсумиращи се в хипотеза по пар. 6, т. 30 от ДР на ЗДвП вр. чл. 179, ал. 2 от ЗДвП. Имайки предвид уредбата по чл. 189, ал. 1 и ал. 12 вр. чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, актосъставителят и наказващият орган притежават съответната компетентност.

АУАН за несъобразяване с пътна маркировка, обаче, не е съставян, поради което по арг. от чл. 36 от ЗАНН в частта си относно правната квалификация и във връзка с предложение

(пр.) 2 от т. 5 към ал. 1 на чл. 179 от ЗДвП, респективно относно обвинението за несъобразяване и с пътната маркировка, атакуваното НП е издадено при съществено нарушение на процесуалните правила, доколкото реално е ограничено процесуалното право на защита на въззивника, предвид това, че липсва каквато и да било конкретика досежно пътна маркировка, с която С да не е съобразил поведението си като водач на МПС (в този смисъл прилагането на правилото по чл. 53, ал. 2 от ЗАНН е ограничено от уредбата по чл. 36 от ЗАНН) – арг. от чл. 335, ал. 2 от НПК вр. чл. 348, ал. 3, т. 1 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН. В тази връзка постановлението подлежи на изменение съобразно чл. 63, ал. 7, т. 1 вр. ал. 2, т. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 58д, т. 1 от ЗАНН посредством прилагане на закон за еднакво наказуемо нарушение без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението (своеобразното „отпадане“ на част от обвинението не се явява съществено изменение на обстоятелствата на нарушението по смисъла на чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН, доколкото не се поставят каквито и да било нови затруднения пред защитата, като това „отпадане“ прави безпредметно и приложението на чл. 63, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 58д, т. 1 от ЗАНН – последната визирана законова уредба с оглед вложената в нея логика не може да бъде тълкувана като приложима в процесната хипотеза, в която елементът от административно-наказателната отговорност, с който е свързано нарушаването на процесуалните правила, „отпада“ след съдебния контрол), като отпадне съответната част от правната квалификация, респективно като бъде постановено, че нарушението не се изразява и в несъобразяване на поведението на водача с пътната маркировка.

При извършената цялостна и служебна проверка по реда на чл. 314 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН съдът не установи други основания за изменение на НП извън горепосоченото или такива за неговата отмяна.

Мотивиран от всичко изложено, съдът